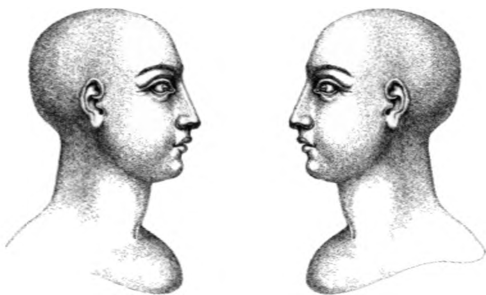
Gintaras Patackas

Mažoji dieviškoji C

GINTARAS PATACKAS

MAŽOJI DIEVIŠKOJI CO

Poema

LIETUVOS RAŠYTOJŲ SĄJUNGOS LEIDYKLA

VILNIUS

UDK 821.172-1
Pa358

Knygos išleidimą rėmė
Kultūros ministerija

ISBN 978-9986-39-765-6

Gyvenimo nuėjęs pusę kelio,
Aš atsidūriau miško tankmėje...

DANTĖ, *DIEVIŠKOJI KOMEDIJA*

PRAGARAS

DANTĖ 61 M.

Brendu aš per neišbrendamą girią
gyvenimo palikdamas daugiau kaip pusę
ir gyvieji tampa mirę o mirę gyvesni
nei aš manau mėlynės želia laidotuvių
puokštėm mėlynę kruopščiai paaky slepiu
kad tu neišsigąstum o priblokštum dar
likusiu savuoju gražumu kitų grožybių
šičia žiauriai maža nebent tik aš bet
veidrodžių nėra visi jie nukeliavo į viražą
kad taptų neišbrendama giria ir man į
eukaliptą ropštis tenka paglostyt dangų
saulę palaižyt ir pamatyt iš debesėlio
ranką malūnsparniu atskrisiančią poryt
todėl tupiu kaip šiaurėje eskimas
aš medy kaulų bildesį girdžiu
į būgną ir koks keistas sutapimas žmo-
gėdrų ėdamas būt negeidžiu

MOHIKANAS

Tai ką aš kūriau buvo netvaru paikybė
vasaros šešėlis vėjo su ašaromis jums tai
palieku prisiminimą: jis taip pat
stovėjo dvikojis kandeliabruose žvaigždžių
į žemę niūrų žvilgsnį panarinęs ieškojo
maisto žvilgesio draugų ir inkštė eidamas
iš užkandinės ir buvo jam sotu ramu svai-
gu su svaigalais be jų medikamentais
įgalinančiais aukso geist vapsvų silfidžių
pievoj tinkamais momentais kai pagul-
dys surišę kryžium jį praeikit pro tą
vietą nesustokit nes dabartis yra tokia
graži kad nėr ko mėšlą knaisioti žinokit
dviveidžiai atspindžiai ant momenų
kadais gyveno šičia mohikanas priau-
gęs skalpas nedvelkė krauju ir dar gegu-
tės jam gražiai mekeno

ISTORIJOS PAMOKA

Elados šalyje vėl aidi bisai despotui
polio cirko arena nuo kraujo gladiato-
rių pradviso nuleidus nykštį dar žūtis
viena beprasmiška tik ne oriam duka-
tui sentencijai po polio pamatais o
žemė suka vėl eilinį ratą ir kartais
su koperniku matais jis sakos danguje
nepastebėjęs sistemą griaunančių
naujų žvaigždžių kam gąsdinti patrici-
jus plebėjais ir taip jau galvos ritas
nuo pečių

ARMAGEDONAS

Ir laukia mūs blyškus armagedonas
tarytum žalgiris atmink vardus karžygių
Tomas Julijonas Jonas o Gajus buvo
jaunas ir gražus visi jie žus karšti
bernaičiai teigia armagedono laik-
raščiai žinia iš rytdienos kurios nebus
tik snaigę poliarinę priglaus ilga
žiema armagedono raiteliai artėja
girdėt kanopų bilsmas džerždgesys
jų tankų vikšrų slenka per alėją
patarčiau užklijuot vašku ausis prie
stiebo prisirišt gimtosios žemės
išlupti akį jei jinai maišys atmink
tikrai jos akys buvo žavios ir tikras šv.
mergelės sopulys

LEIDIMAS VYKTI

Štai blogis slenka ant plonų pirštelių
bukščiai žiūrėdamas kol užsidegs žalia
šviesa paskui praranda galią ir
man jo meilės trupinėlis teks sun-
ku paryti buvo pas marytę kol tapo
ji tikra marijona todėl dabar neklausiu
ką daryti kada kelionė išeitis viena išplau-
ti memores marias pasiekus ir pasimėgaut
dulkių paštetu kai lekia pašto su žirgais
karietos ir vienoje iš jų gal sėdi tu leisk
vytis man apžergus dromaderą kol pir-
mutinė palmė suboluos suėst
paštetą dulkių gert madeirą ir pasinert
į prigimtį balos gal didesnės nei manė
marijona gal mariom jūrom ar okeanu
šauktos išvengus monų virst ant šono
o jeigu ne ant peilio ašmenų nežaisk
nes įsipjausi mylimoji laikyk ne už
geležtės už kriaunų

Jūreivis šaukia o sustok žuvinga akimirka
lai denis nesiūbuos štai štilis kurio laukia
draugė inga ir kas supras kerėjimus
mergos pilni jau triumai karšių ir undinių
sirenų silkių ir arklių galvų akimirka
sustingo paskutinė tinklai net braška
argi ne žavu paklausia mefistofelis ir
rašo dienoraštį kad junga neblaivus
o kapitonas skirias nuo pirato tik
tuo kad dievina abort dažus galop šita
scena verta paskvilio subyra škvalas nuplė-
šia bures ir ingos drabužius kelnaitės
svyla nereik mergaitės plaukti į marias

2012 LIEPOS 2 TV ŽINIOS

Prie kionigsbergo griaudžia kanonados
gitarų dvidešimto atgaiva progresas nuo
kanuolės lig estrados ir vėl nėra tylos
tik velniava tai patogu policininkai –
vagys žaidimą žaidžiant dustas smegenų
pudra ant šašo nes buržujai smagūs o liaudžiai
makaronai ant ausų prinoko naujo am-
žiaus makarela kuria tėvynę šeria
europa už pinigus parduoti savo sielą
o sliekas pasirūpins ir mėsa
apsaugok žemę šią nuo bestuburių bent
viešpaties diktuota eilute kitaip ir pats
nebesurasi durų kurios atremtų
žaibo karatė

VASARA

Aš kažkada mąsčiau dabar jaučiu emocijų
šaltieną ir desertą jau neįveikiamą
ano žodžiu kurs kūrė šį pasaulį lyg kon-
certą norėjo garso gavos valtorna kor-
netas saksofonas dūdos vario metalo lau-
žo ne viena tona gal į patrankas per-
lydys po karo tie pašalinių reiškinių
mainai masonų piramidės atmosferoj
skylė ozono pro kurią matai nebus gerai
sistemoj demosteno kalbės daugiau jauti
negu mąstai skausmai žodžius užgožia
ir palaima kad greit su kūnu baigsis visa
tai ir vasara sugrįš į mūsų kaimą

SENAS BESTSELERIS

Kažkoks sumautas greitis ir svilėsiais
nuo cigaretės dvelkia fergana gausaus
arbūzų derliaus apturėsim nevalgysiu
deserto ir gana man saldumynų triauš-
kiant druskos pūdą jau antrą siestoj
išmirė gandrai plėšikė lapė velka
kailį rudą o stepių vilkas jai kadais
buvai malei nesąmones įrodinėjai kad
medvilniniai marškiniai gerai o pirste-
lėjo uodas kilo vėjas iš meilės jausmo
liko pelenai pašiurpę nuo sausros devy-
niametės ar devyndienės klesti fergana
taip klesti kad nė klecko nebemato tokia
ilga kaip šimtmečiai diena

PAŽADAS

Pietų komplektas intelektui skirtas
ir interesas toks čia kad baugu žiūrėt
kaip išgaruoja bulvės virtos o šnicelis
rėplioja pamažu bet šefvirėjas savo
prekę giria ir pigią mėsą šunys ėda tik
kai kiaulės taip papjautos kaip numirę
ėsk šnicelį ir nieko neklausyk nes nepil-
nėja skrandis nei biudžetas ir tarakonų
ne visai apstu rytoj čia bus spagetti
ir kotletas jei tik sulauksim rytdienos pietų

ĮDOMU

Sumenko moteriški biustai kaip kazui-
stinė drama kur žvengė briuselio kopūstai
klaiki solveigos poema druska iš cukraus
pasidarė sau akcijas teleloto apsunko vieniša
baidarė apaugo dumbliais o po to į sceną
žengė bajaderė drugelis margas virš gėlių
bet treptelėjo koja merė ir nusirito daug
galvų tik šilko kojinaitė bėgo paskui
nubėgusias akis ir išlošė vežimą sniego
21 – 23

AUTISTAS

Turėjau aš problemišką lengvatą per audio
bendraut su autistu artistas geras sūrį ir
granatą man siūlė ėst kartu su špinatu
ir taip pakeisti majų kalendorių vis tiksintį
kaip bomba uždelsta tariau jam kad nenoriu
savanorių ir kad jam tiktų moteris kita sunku-
mą šitą teko nugalėti keist ausines tuo pat me-
tu ausis pašaukt jo mamą išgalvoti tėtį
ir suskaičiuot lig dešimt viens du trys

Aš pavargau nuo turkų manuskriptų
aš nežinau ką rodo švyturys išėjo žydai
nebe tas egiptas aš nebe tas nebežinia
kuris kurlink kurilai kurčio asiliuko
karaliui juodas raištis ant akių po kojom
gėlės džinas iš kakliuko pustynėj dzūkų
pieskuose guliu kaip bulvė par-
tizano karabinas be magazino bunke-
rių kraujai kiek metų jau praėjo dievas
žino šita žaizda kraujuoja amžinai

CRESCENDO

Atėjo viršvalandžių valanda ta kai
darbas stovi bebras ir žuvis pamato
varlę lentoje šachmatų figūros ritas
vandenin akis vėl užsimerkia renkas
pseudonimą išgąsdinta kad greit ją
demaskuos asfaltas šerkšnas baltas
iš arimų kurie kaip vagys slenka
iš paskos ir paskutinis mano patari-
mas bet kokia kaina dingt iš
lietuvos

Vėl išgirdau grūmojimą godzilos
arėjui važnyčiojant vežėčias po to
vėjelis smelkiantis nutilo ir šaltis ėmė
šliaužti prie manęs sutriko oro trans-
porto maršrutai ir atidėtas reisas ėmė
spaust į reidą laivą atdaros kajutės
visi girti nėra kur prisiglaust tik
lagaminas skraido kaip pašėlęs ir pies-
ta raganos vienos kurią aš šiąnakt sapnavau
kai kristus kėlės manau kad susitikom
pragare

TURGUS

Deržavinas dzeržinskį laikė turguj
riedėjo vežimėliai krovinių bindiūžninkai
juos tempė o nusmurgus burliokė kirto
gaidį su kirviu pro šalį žąsinas moliūgas
skrido ir rašė laišką stalinui nėris ir nau-
jo ryto naujos dainos sklido: janonis geras
o kirša kvailys buldozeris į turgų atvažiavo
nušniojo viską su gausiais stalais
o aš prisiminiau vaikystę savo
ir palindau po turgaus akmenais

KLAUSIMAS TĖVYNEI

Diskreditacija tirpi kaip vaškas trapi
diskriminacija galai man nesueina pusbačių
o braškės protokolinės elgiasi gerai
varlytę apkabina peteliškę kaklaryšis
užvirsta ant peties tai va viešųjų
ryšių specialiste įkalintas čionai esi
paties durnaropių ant stalo abstinente
nėra ką gert bet prisiėst gali po to
nutaikęs tinkamą momentą neri
laukan ir čiaudai bei vemi kiekvienas
paktas nužvelgtas kaip aktas ir vuja-
ristai droždamies dainuos graži
brangi Tėvyne mano faktas bet
artefaktas pakelės grioviuos
matau tik molą švyturį ir
švirkštą kuris artėja tiesiai
į mane kad viskas užsirištų už-
simirštų tik žąsys gulbės klyktų
nemune

EPIGONAI

Epigonu manęs vadint neverta į tėbus
nenuskrisiu lėktuvu tik išklausysiu didelį
koncertą žmonių kuriuos nenuoširdžiai
myliu ar maža buvo žemėj epigonų garbio-
ji antigone pasakyk kai dega kiaurai
naktį švento jono tik jonvabaliai du žali
išsyk į kairę eisi romos neišvysi į
dešinę žemaitkiemis tuojau jeigu taip
elgsies tai mane matysi ne vieną
kartą o triskart daugiau tai tuo ir
viską pasakyt norėjau parašęs šias be-
kraštes eilutes dvidešimt pirmo amžiaus
hemingvėjau užbrauk jas ir į tėbus
kelią tęsk: a) vidury penki vaiduokliai
styro į b) įsmigo skaičius keturi taip
būna kartais pergėrus kefyro jei kabalos
po rankom neturi

Šile girtuoklių augo ir mėlynės prispangusiom
akim už pataisų kolonijos ilgėjausi mažytės pra-
šiau kad nenukirptų ji kasų aperityvas liejos
aparato paprato lakt kai būna parade žygiuos
mažytė tol kol laimę radus siaus alkano apuoko
garaže bene bidė ten buvo įtaisyta bet bene-
fisas gavosi gaivus kiekvienas gavo dovanų
po plytą Kraft Jakobs šokolado ir gardus
pasklido pirsmas virsmui durų plyšį pra-
plėšęs ant kilimo samanų ir jei
samanės butelį atkimši girtuoklių šilas
patikės džinu kuris išpildys net slapčiau-
sią norą kirasos ant terasos aimanuos
kad nepradingo dar tetos šinjonas
kaip posmas nedainuojamos
dainos

DUSTAS

Tvarkingas tvaikas tvieskias pesticidų
link andromedos ūko privalai kilmingą
damos šleifą nešt druidų berniukui sunkūs
pažo reikalai štai numirė karaliaus favo-
ritė o buvo nuostabiai graži ožka ir koke-
tuot ir melo pavaryti jinai mokėjo arba
malt kažką eglišakiai žali link kapo
driekias ir iškilni dvariškių eisena
vieni į šoną o kiti į priekį
tik favoritė buvo ne viena prieš mirtį
įpėdinį paperėjo galbūt šią šalį
greit valdys ožys malūnai vėjo sukasi
be vėjo ir pesticidus ėda šūdvežys

Nutrūko eucharistinės natūros nusivo-
žė nuo kaklo kepalai sušaudytos me-
nadės ir amūrai ir priglaudė juos broliški kapai
ir aš be abejo dėl visko kaltas nes išrašiau
leidimą jiems atbūt vietovėn choro kur
neorūs altai ir šaukia hitlerjungendas
kaput garsais nederamais reljefas
springsta ir altitudės šaukia man
gudbai sveiki atvykę pas svajonių princą
o pas princesę vis dar nelabai

SAPNININKAS

Vištidėje gerų steroidų masė ir
atlantidoje netrūko jų bet geso
žvakė geso ir užgeso ir ėmė klykt
kažkas tamsoj: kraupu nuo treniruok-
lių krisiu ir uždusiu jeigu Elektros
nieks nepatvarkys ir sulig pirmu šviežio
vėjo gūsiu mikaldai
ėmė asistuot gaidys

Tiek makalo jis prisimakalavo tiek
rašalo iš medžiagų tirpių kad šaukė skroblai
verkė ir dejavo ant aleksoto gimtojo
krantų ne rankų darbo obeliskas kilo
už stulpą algirdo dukart aukščiau
kad liko jam tekilos pusė kilo o
ne cisternos brendžio kaip anksčiau
pasilypėjo vaikis šoko žemėn iš dvidešim-
to aukšto o sparnai kaip reta neišsi-
skleidė ir amen o tu liūdėti žemėje likai
maldas kartoji savo odaliskos ir šlapi-
nies jos odekolonu nauji garbingi
kyla obeliskai kad tik jiems nepritrūktų
skrabalų

VYŠNIŲ SODAS

Apčiuopomis į laisvę kelią skinas
belangėj uždarytas kalinys priviso
čia delfinų ir dofinų ir vienas jų yra
aiškiaregys bepirštis kad apologetas
būtų bebūstis bet tavoji pareiga dau-
giau šiam kraštui duonos ir rekrūtų
o žaidimus lai lemia pabaiga iššau-
dyti bizonai ir mamutės ir mama mia
tenoras dainuos kai apsikrikštys utėlės
bobutės bobučių daug o duonos nei
vienos riekelės apčiuopom į laisvę ski-
nas pro vyšnių sodą strazdas neregys
tai kas kad sočiai vyšniomis maitinas
tačiau kankinasi kad nepragys

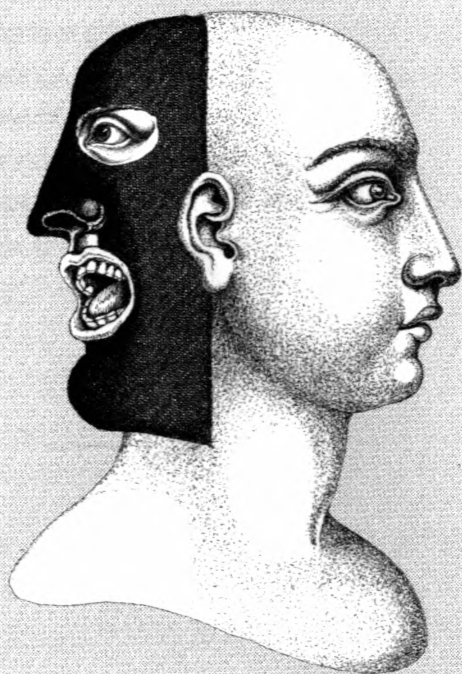
GAMYKLA

Jie vakar susitiko blusų turguj nors
priešinosi tam visi klanai grupuotės
gaujos frakcijos agurkai ir pomidorai
buvo dar tenai o aš vėliavėle iš tolo
mojau kaip laivo kapitonas prašmatnus
kad susišaudymas bus nežinojau kada
pradėjo kulkų lyt lietus suskato žmonija
ir ėmė klykti bet kur nuo kulkos
jau pabėgsi tu galbūt tiktai į padan-
gų gamyklą ir apsivoši opelio ratu
be reikalo jie susitiko liko lavonų
daug o saulė tik viena ir nuo to laiko
galbūt tik tarp kitko klestėti ėmė žiau-
riai gamykla

DIDYBĖS MANIJA

Didybės manija kaip ir derėtų pritinka
mažvaikiui kada branda lazdų guminių
aukso epoletų riaumos: jisai gyveno niekada
pirmoji dekada tai dekadansas su antiki-
nės nosies tiesumu portjerų šilko štorų
šaltas šansas ir lozungas
kad duodu ne imu imtynės sporto salėj reveran-
sas ir pirštinaitė dvikovon sviesta atlūžęs
kaulas ir infarkto randas girtų puota pa-
virstanti pieta pietų vėjelis pučia ka-
lakutas atšalęs viešpačiui nebedėkos kad
masė netto šampanu taps brutto ir
brutalios kesoninės ligos po jūrligės
pakinta jo pinkodas prisiekęs žvejas
lieka be žuvies atsivertimas ne visai
dar juodas kvėpuoja prisikėlęs gal
žavės

SKAISTYKLA

TREPANACIJA

Žalių dienų aidai raudoni sklinda
ir kiaušo trepanacijos garsai padaro
šią akimirką žavinga nesitikėki atly-
gio už tai po ampulės trečios morfė-
jus bunda ir perstumdomi baldai tau
praneš kad nevispročiai visgi gavo skun-
dą ir greitai šičia apsireikšiu aš

PIANISTAS

Vos prabudau vėl ėmė groti bliuzą
kaimynas pianistas nors tu ką bemoliai
riebūs krentantys į sriubą do diezo ir
kvarteto aplinka per plonos sienos kaip
išspyrus koja insinuacijos tokia baigmė
kai loja šaudo spjaudo ir kakoja į snu-
kį duoti net ne nuodėmė silencium
maldauja organizmas ausų kamš-
tukų arba lorafen meniskas trupantis
tu pianiste kodėl kentėti šitai reikia
man einu į lauką paskui karavaną
didžiuoju šilko azijos keliu alachas
vienas o aš antras senas jaunuolis trūks-
ta šičia tik arklių pro šalį prazvimbia
šauni tačianka gruzinų karo kelias
netoli lig apijaus pėsčiom kapoti tenka
visi keliai į romą dideli bet štai takelis
posūkis į kairę pievelė žemuogių tik
man skirta toliau pelkynai net ir ne-
sidairius – tokia ši pianistų planeta

SUJUDIMAS

Ir vikingų loto ir nekrologai vis nar-
šo astrologijos gelmes pražyla peisai
ir ginekologas vis neateinam į pasaulį
mes įstrigom triūboje saksofonistės
žandai jos tartum užpakaliai du su-
junkit mielosios telefonistės mus su
žeme čia vienas aš kalbu nesąmonė
kad ją privatizavo ir oro atmosferoj
ne per daug aš noriu kepsnio ir sulos
iš klevo neverk mieloji sąmojį išspjauk
tuojau išsiperėsim sumojuosim spar-
nais ar rankom kaip dievulis duos
apsiplunksnuosim išsidegutuosim
ir mums praeiviai rankomis mojuos
kaip stena vario dūdos pučias plyšta
ir parako ir dujų su kaupu sakykit
kas nujojo mano vištą norėjau skrist
o pragare lieku

ONA

Špižinis apavas netrukdo austi
man svajones iš medžio atliekų tik
reik visiem truputį susispausti spau-
doj daug vietos kai aš bidzenu špi-
žiniais belsdamas tik vieną taktą
kad ir strategija gal bus gera
jei prisiminsime tą keistą faktą
kad per ilgai gyveno net ona

LEMTIS KITA

Ožka begėdiškai mėnulį graužia kaip
atpirkimo ožį krasnodaras netikėlį iš-
sikepa ant laužo ir dar kiti dalykai
gūdūs daros o gudų girioj mano pėdos
mėtos lyg gimnazistei po prijuoste līstų
straubliukas dramblio stribo automatas
gal išsigąstų kai mane išvystų ne emb-
rioną prie kasiopėjos stačiagalviais
nutaikytą į gimdą o partizaną poka-
rio korėjos kuris apginti bando žemę
gimtą taip viskas sumeluota suvėluota
tik puslapiuos istorijos dar skauda nes
man paskyrė kitą ešafotą kaip perraudot
triskart rachelės raudą

ŽVEJAI

Iš laivo kėlėme tonas krevečių kalmarų
ir omarų ir žuvies vis tiek šekspyras nepasakė
ačiū žiūrėk kepurė dega be vagies kokoš-
nikas liepsnoja ir cilindras nes baigė gert
chajamas o vandens ir taip neturi
samarkandas – lizdas vagių lai dega
buchara gyvens činaros
šlama klaidžioja červoncai erdvėj virtua-
lioj vandenvežys įdarbintas ir krinta
karbovancas kai traukia gulbė lydeka vėžys
minimalios algos minimalizmas ir dar omaro rubajatas
štai jei miestas pats sau pasistato klizmą
paniekinęs alachą okultizmą per pagirias
sunkias vartoti ima nelauki jo iškylančio
aukštai

IŠĖJO

Kai sinologija iš samarkando dar
nepasiekia rezidento biuro mažoj
krautuvėje senų rakandų trofėjų
meistrui nuotaika pabjuro išėjo nuo-
trauka nevykus sekės kabutėse ir
nuotaka išėjo taip pripūsta kad trū-
kinėjo segės ir kantriai laukė darbo
pribuvėja o grafiti grafienės nepavykus
taip pat išėjo ir kas neišėjo tai liko
šiam penktadieny manykim ant padų gau-
rai ir šūsnelis vėjo

PAMĄSTYMAS

Hipofizis vaikino geras ir ūgio būta
metrai du ir sukalbamas bet košmaras
jam krepšio niekaip nerandu o geisčiau
jį įmest į rinką kad nusipirktų koks
pirklys tačiau nemokytas netinka nes
pilnas bičų avilys o darbo biržėj
triūsia tranas toks korumpuotas kaip
korys kad akcijas supirko pranas ir
eko medų padarys todėl kartu su juo
praeivę dirbtinę ašarą braukiu palauksim
kol išlygins kreivę nes aš statistika
tikiu kreščendo krienas mormorando
mormonų santykiai antai tai eleganto
taip ant sprando tai lupus lupa vien
už tai

LITVAKAI

Šeštadienis šabtajui kulkos baigės
vis ieškau gojaus galinčio pridegt man
cigaretę šabas pilnas baimės nerūkius
noris žemėsna prasmegt dvėsna dvasia
pavirto miesto gojuj o gojai vangiai aplen-
kia mane nes reparacijos nesikartoja ir
šarka kepa kiaušus kamine tik vasara
vėsi ir sako vasia pavirsim mes vasiukais
dideliais kaip negražu išleisti kaunui
dvasią gyvenančiam vis sostinės laikais
tai kaip laikais paklausia bomžas tūlas
jam cigaretę duodi ir tava jau dega
bet atšoko vienas šulas litvakų daug o
lietuva viena

KORTOS

Viena šešiukė ir dvi septyniukės pasako
prieš vienuolika dienų čia antikristas buvo
įsisukęs su sauja fukušimos pelenų šimta-
dienis napoleonui baigias prie vaterlo ir
monarchistai grįš į valdžią ir nelemtos
klausia raidės respublikonas tu ar žmogžudys
koks skirtumas kaip vilką bevadinsi
į mišką žiūri jo akis žvaira sviestuotu
sviestu svieto negadinsi svarbu pilna puo-
dynė ne kiaura tartum kišenė krizinės
valstybės krizena diržą veržiasi gerai
kad ne ant kaklo dar yra gyvybės ant
petnešų pakibęs pamatai artėja dugnas
bet staiga į viršų jos kilsteli ir girdisi
žmonos kaimynui balsas mirsiu neužmiršiu
apsimyžau iš juoko nuo dainos jos susiner-
vinęs iš jausmo tyro atšauni kad atvėstų
ši dama pažvelk ant spintos ten kur sle-
pias vyras ir balių baigsi apsišikdama

TEATRAS

Aš glosčiau moterį kuri po padais šnarėjo
kaip surukusi vyšnia ir džiaugėsi lyg puslit-
rį atradus tačiau tas džiaugsmas nėjo į ma-
ne o smuikas verkė tarsi įgaliotas pranešt
kad viso labo devyni o ne šeši akordai bet
pragrotas laukimo oras tvenkėsi many kol tren-
kėsi atatupstas į sceną draperijos šiugždėjo
ant plaukų senos artistės sprendžiančios pro-
blemą vaidint toliau ar dingti nelaiku į am-
žinybę mėlyną į burtus kaimyno jos bruneto
brutalaus ir taip jai tiko petnešos ir smurtas
kad nutarėm abu išgert alaus po padais buvo
gera taip gulėti nes buvo vėsūs ir malonūs jie
o sirpo suvalkijoje avietės kaip tardytojo
nosis prieš dosjė ir slinko vamzdžiais
metai radikalūs radikulitas kaulus laužė
greit nučiupinėtas tavo idealas ir krūtys
didelės tikrai mergait

MIELOJI

Į bliuzkę vožė kvapas samogono ir samokatas
vežė į svečius nuščiuvo balkiai skystis iš
bidono ir spaudė atributika pečius žvaigž-
dutės kelios pjautuvas mėnulio o svastika
prilipo kaip guma kad temptum ją lig
senkančio sezono lig sekančio ar slenkan-
čio staiga o liko dar tūbelėj pusė pastos
su batų tepalu kurį užtept pati sausiausia
žiauberė net prašos ir noris žmogų
žmoguje nukept o žmonės širdyje be
galo žiojas ir valos bliuzkę suteptą krauju
gerai ko gero valos kad ne stojas ir nepamiršk
mieloji akinių

Ir sukasi verpetas ant pakaušio be
galo išretėjusių plaukų ieškoki
kale arba pasišiaušiu auksinio to kurį
manaus turiu kad baigtųsi mana
visažinystė sukrioštų senis virsdamas
dumblu ir džiaugtųsi vanduo išspau-
dęs skystį ant nemirtingų dievo sme-
genų tai jis žaidimą šitą sugalvojo
ir maivėsi kaip rusas su ura gyveni-
mas tai maldos ir pavojai mirtis tai
šūdą siurbianti rūra klok rublį
narsų malonus leidėjau klaidų ieškok
ir rankraštį taisyk vis tiek nerasi čia
jokių idėjų įdėjau tiek kad tartu-
mei kaipsyk

DAUG ĮVYKIŲ

Džiugu bambekliui kai į karantiną
kažkas vis atneša šviežių žinių tą mu-
ša tą suspardo tą kankina supras-
kit laikraštis nėra meniu ir bamba
bamboletas apsikuitęs paviršių stalo
popierių gausa nuo ledkalnio kad
vėl atskilo luitas nuo partijos dar
frakcija viena tiesa kad grožio konkur-
sas įvyko nedalyvaujant stasei ne-
svarbi nes gavo stasė geidžiamo dalyko
o karūnas matuojasi abi kortuojasi
lošėjui teismo rūmuos ir prokuroras
įlenda skolon bambagyviui o vietos
kai nebūna prie stalo tenka nešdintis
olon

Maniau kad ezekielis nemelavo ir
erzino mane viena žinia kad savo turtų
net nesuskaičiavęs tu paskolos kreipeisi
į mane kaip rašo ezekielis blogo būdo
yra žmogus kuris užgimęs vos pablūdo
kai galybė švento šūdo užvirto tiesiai
ant ryžos galvos neduok jam rankos
ezekielis moko apeik suktus jo klausimus
ratu kitaip sutiksi dar blogesnį
žmogų ir klausimų suktų jau bus apstu
visokiais būdais venki prokuroro ir
mokesčių inspektoriaus bijok kaip
blogo oro valkatos nedoro į snukį
duok ir pinigų neduok sutino mano
kumščiai ezekieli ir pinigų seniai
jau neturiu nes boba mano naktį
prisikėlė ir smurto griebės veja
iš namų tu juk rašei kad moterį reik
gerbti ir kūdikėliais tvindyti mases
tačiau dabar kai baigia ji pavergti tu
pats keliauki į visas puses

Mačiau aš akapulke oną stasę tarytum
laikrodį be padalų papėdėj piramidės
šoną kasė o jos tarzanas šoko nuo uolų
į vandenį kuris staiga subliuško ir su-
siplojo momenį labai ir siuntė onai stasei
oro bučkį ligoninėj kurioj tu dainavai
apie lemtingą karą salamandrų kitus
dar neprašvinkusius gandus pro akinius
tamsius stebėjai gandrą ir tapo aišku
kad vaikų nebus atėjo papais liulanti
vedėja ir pirstelėjo saldžiai
kaip chalva kad užsikimščiau bet
ant jos aš dėjau ir nusirito lenino galva

KLAVA

Paliaubos amžinos užšalę lėšos švei-
carijoj netirpsta bankui liks vaikams sto-
rulių klerkų jie taip plėšos tokia šviesi kaip
saulė dabartis valstybės trečiarūšės
in memento o klavos triusikai vis tiek
žalsvi kur grūda ji be jokio sentimento
kaimyną vyrą vaiką paupy vanduo tekėjo
sklido raibuliavo ir kilo žalio javo at-
švaitai ir nesuprasi kas su kuo kariavo
tačiau akis užmerkęs pamatai galingas
seifas hitleriui atsparios plieninės durys
ir pinkodai du viens du trys keturi ir
raidžių marios arba šeši septyni neran-
du aš hakerio elektrolitai lydos pliušinės
kėdės šoka tamsoje geriau jau platina
o ne iridis vis viena dings vertybiniai su
ja bet šią sekundę klava atsiprašo išei-
na parūkyt ten kur žiogai seneliui
svirpliui naują dainą rašo ruduo jau
laukti liko neilgai

Aš ten skridau gūdžių vaikystės metų
po šalčmiriavimo vėl pasiimt įmest
į krepšį išsivirt arbatos užsirūkyt nuo
laužo ir nurimt prispaudus peteliškę deš-
ne koja kairiąja sliekui spiriant į dantis
taip suprantu jaunystė buvo troja pradin-
go ir jos niekas nematys tave išskyrus
išskyros kaip reta skyrybom kvepia ir
atavizmu prisiauginus prie krūties pe-
leką ir pakabinus kryžių po kaklu tenai
geriau nelįst bedugnės verias ir pedagogo
prakalba balsu geresnis už geriausią
yra geras tik negras taip numiręs kad
baisu

KAŽKAS

Akacijos po kojom lūžo ir infuzori-
niai daigai darželу dygo prie bakūžės
o dažės samanos rausvai lig sąmonės
lig netekimo ir ligi kelių jūra kai
apleidi išvadas draugužės kad negeri
o parūkai plaukai pridžiūvo depiliuoti
prie jos higieniškos vatos
nenoriu bilieto į stotį nepastatytą
niekados kam tunelis o kam tik kamštis
sulaukus piko valandų kai pikiruojanti
žebenkštis pas uodą skrenda be sparnų
gerbiu bacilą ir jos ainius vynioju vatą
į žodžius į cukraus vatą ak saldainiai
nekenks šventoriui kai pradžius

PANELĖS ZOFIJOS TINKTŪRA

Bjauriausia nuotaika kai džiaugtis
reiktų visai šalia reikjavikas avis tau
paaukota apsireiškė daiktu nuo jo
tikrai apylinkė nušvis ir makaronų
sultys iš aūlo čabanui kyšo iš au-
sies plaukai kaip galas siūlo kuris
stvertis siūlo sprendimas nedėkingas
tu buvai o arzamasko rože iš damasko
sausros ugny sudegus be lietaus
likimas nedėkingas nesiblaško
ir po saldaus dar teks nuryt kartaus

MIKSTŪRA ALZHEIMERIO RECEPTUI

Sunku įvertinti rugpjūčio žalą vagišius
laikas žvelgia pro duris kurias pravėrus
tigro žvilgsnis šąla stoty taip šąla žiemą
bet kuris kombainas rugiuose palieka brydę
o ratai grįžulo maišų pilni jų judesys
toks panašus į skrydį iš delno mokais
plauką augini sugniaužtas kumštin at-
sitiesia daigas ir keičiasi naujų daiktų
seka pasaulį valdo išprotėjęs vaikas
kanopas jam ragai ir uodega tarp by-
rančių grūdų kikilis maudos pelėnas
gelbsti skęstančius vaikus ranka
pagalbos kartais tampa šiaudas
pralenkęs išganingus šūdukus atsi-
kvošėk sekvoja nepamišo jos vardas
išraižytas ant žievės e plius mc
kvadratas lygu mišios o darvinizmas
griebia už gerklės kad dievo evoliucija
spiralėm taip užraityta tartum DNR
esi tik mažas durnius su durelėm
tad kreipkis mandagiai į poną ser

AUTOMOBILIS

Variklis suliepsnojo iš kapoto pradėjo
verstis dūmai sustabdžiau automobilį
ir durelėm trenkęs kaip dievas į pa-
saulį išėjau negelbėjo nė kiek megz-
tinis šiltas kada užklupo obelų pūga
baltoji karštinė ir sprogo tiltai kvai
upėje kur žuvo lydeka šešis manus
gyvenimus praplaukus netilpus bučiuj
betgi bučiniais nubėrusi karoso pilvo
plaukus kurs vaikščiojo dugne po akmenais
tad liko traukt pagalbos
telefoną rinkt numerius nolviens
noldu noltrys o gavos kamštis nuo
nuo odekolono ir susidarė kelyje spūstis
iš lėto vakarėjo saulė leidos į baga-
žinę saugiai pamiegot ir atsirado man
tikrasis veidas kurs liepė nieko naktį
nebijot būties tragizmas slypi po
kapotais vos išvažiuoji iš garažo tu
per ilgą plauką kenčia trumpas protas
ir triumfas tampa neįgalumu

MIKSTŪRA NR. 6

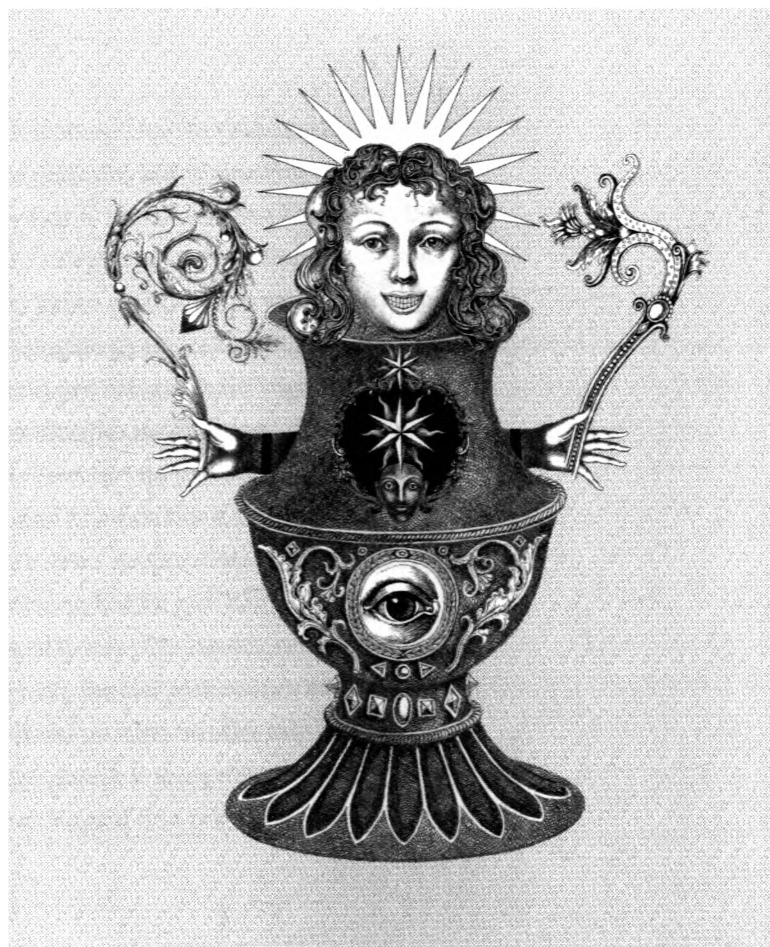
Sugestija iš plaštakų sušvinta kaip sau-
sas spiritas melsva liepsna šis labirin-
tas veda į žuvintą aplankius raigardą
mintis viena paskendęs dvaras nekelia
linksmybių tačiau galbūt per vėlines
atgis dvariškiai pažai pilnos galimybių
čia krūtys freilinų ir viens vagis grobi-
kas laikas seifą atrakina vertybinius
ten popierius randi užmiršęs monetas
stverk mandoliną lai liejasi melodija
graudi subiro LDK čičinsko veto gyve-
no kartą riteris šaunus stumbrus medžiojo
žydaites iš geto ir manė kad per amžius
šitaip bus užmiršk tą bėglį amžinas-
tį garbink tarp pempių ir garnių
rezervate ir neklajok tarp
dviejų arba arba arba iš čia ištrūksi
arba ne

Norėčiau į Trečiadienio albumą
aš įrašyt kad saloje gerai išvijom budą
ir sukėlėm bumą ir bumčikus prarijo
aitvarai veizolais apvaliais iš kazach-
stano žalia yra Trečiadienio sala po to
kai čia dūšia apsigyveno ir nenurimsta
kelinta para ir kontinentinis al-
bumas šitas bus užverstas kai česterto-
nas rėks kad tėvas braunas ne visai
dar rudas nes Ketvirtadienio žmogus
atlėks: taip knygos susižvalgo
per atstumą lentynoj bibliote-
kos kai tarp jų įstringa laivas biblijos
ir dumia defo Penktadienis laiku
nauju

Atsimena kerosinierius lempą su žibalu
ir lauko žibukus kaip lekia zirzdami nu-
svilę krenta ir čirškiančios mėsos dar subti-
lus sparnus praradus kvapas holokaustas
mėnulio šviesoje su spirale tupiu ant puo-
do gabalas išspaustas prispaustas regis o genia-
lia mintim būdelė apsivainikuoja su
širdele pro skylę pamatai ji skrenda
loja griaudžia ir žaibuoja galbūt ne-
egzistuoja apskritai egzilę tokią kažka-
da patyriau su Nyka šnekučiuodamasis
vos amerikon nei gyvas anei miręs
aš atskridau po pusantros paros – širdy
kurantai mušė lietuvos ir vijosi sargybi-
nis maskvos

Einu keliu tiesiausiu į olimpą be
kompaso be kelrodžių žvaigždžių einu
be nuovokos ir purvas limpa ir pats sau
šito kelio pavydžiu štai musmirės štai
nukirstas beržėlis apuoko iškamša sausa
šaka su pakaruokliu mėlynas takelis tiesus
kaip nosis su visa sloga staiga iš vamz-
džio pakelės durpyne patrakus išlekia
kvaila kulka sudie drugeliai ir dangaus
mėlyne krūtinę skauda o ji negyva
mana tuopelė skare-
le raudona gūdus taškentas
aš jau čia buvau
šaukiu atleiski dieve ir madona
matyt ne į tą čakrą pakliuvau

ROJUS

Greičiau nei karšta vasaros skivytai
jau plaikstos ant vėjarodžių rudens pasi-
lypėjus ir maskva matyti laikykis vyti kurso
šio sudegs maskva visa liepsnoj napoleono
ant kalno pavadinto jo vardu aš gyvenu gal
teisingiau gyvuoju kamputyje gudruolio sme-
genų pro šalį gelžkelio vagonui varo būdelė
iešmininko netoli ir kvai upe tartum jiesia
po karo turistų plaustai plaukia
dideli krūmokšniais saulė ritasi
pakalnėn niagaros ošia devyniais kriokliais
morenų klodai guli kaip ant delno
beždžionės tiltu liuoksi vakarais pamė-
lynavę šančiai panemunės saulėti
pliažai nuausti minties taip skaisčiai
kad nereik šviesos mėnulio regėjimuos
per žingsnį nuo mirties

APYMALDĖ

Daugėja apsukų apsisukimų
dreifuoja kelias o tu vėl kelies girdėdamas
kaip žvyrduobės rakina paskutinius
atodūsius šalies arba antrosios pusės kaip
pažvelgus pritinka jai melsvoki marškiniai
nailoniniai naktiniai kaip užvaldžius
užvertus juos ar niekad nemanei krū-
mokšniai ten gauruoti apkarpyti ir iš
tarpeklio maloni drėgmė buvau ten
gyvenau prašau nepykti šviesaus pasaulio
drignės ir drevė o malonus mėnuli savo
veidą parodyk ir maldavimus priimk
tik tu matai gyvenimą palaidą visi
meluoju netikėk manim

ALYVOS

Aš gėriau dangišką aperityvą ir solfedžia-
vo solidi dama kad rytą mūsų kolūkio anks-
tyvą operatyvininkė ji viena mačiau
išleistą triušį nebegyvą policijoj apgrauž-
tus bananus ir dovanojau savo meilę tyrą
kaip investiciją į tris draugus net ne drau-
gus praeivį prašalaitį prašytoją
praeinantį prošal pro krūmus pilnus čiauš-
kančių mergaičių lakštingalom pavirst
norėjo gal balotiruotis gal aperityvo kilno-
ti stikliukus sijonukus o ko gi laukt iš žy-
dinčios alyvos vis vien žydės ir jau kitaip
nebus

KAŽKADA

O gurkšni dieviškas saldaus agdamo
jaunystės nuodas geras tu buvai virš
butelio šeši drugiai gyveno ir žėlė
neapsakomai klevai o rašale su promi-
lėm parklupdęs ne vieną lyderį anų
laikų prisimenu kaip geltonavo plukės
ir pionieriai grįžo iš miškų maži su-
plukę strazdo įbauginti fizruko ir
muzruko o žiema žadėjo priesakus
iljičiaus ginti balkonai blakės plovas
basturma kvepėjo knygos saldžios kaip
šešėliai anksti tu kėleis ir vėlai guleis
mainridu sielą nemirtingą šėrei šau-
kei kad komunistai nepraeis

STOTELĖ

Mačiau nebraskoj vėjo snukį aštrų
kaip griovė ir kapojo švilpikus nuo
šekelių priėjome prie piastrų ties
nuovada kur pildėme bakus dykynė-
je prie apleistos bakūžės parapijos
ilgėdamies gimtos bet liepė
rinkt grybus toliau draugužės sliekų
nekasti ir ieškot brastos ir keršijom
joms tuo kad nepakilo mėnulis ir
ranka į snukį vožt nes dar turė-
jom butelį tekilos etikete gamyba
lietuvos

VIEŠPATIES AUSY

Tupėjau viešpaties ausy ir gėriau dar
niekad netupėjau taip skaniai ir taip aukš-
tai kad vaizdas atsivėrė ne tik stačiai
bet dar ir įstrižai ir televizorius dangaus
nušvito žvėrių dievų ir pusdievių
veidais visi seniai nematę vienas kito
kalbėjo kad bus sielų atlaidai o sielos
brido kėlės iš purvyno didžiulis žirnis
milžinė pupa patapo kopėčiom ant
lauko gryno o vienas medis buvo
europa kur azijatai azijiečiais
virto zimbabve senegalas made in
germania ar italy pamiršo
kad jų nėra ir nuzvimbė aukštyn tik
viešpaties ausy nieks nepakito kai
užsivėrė ši panorama ir šimtą
metų nematys viens kito dievai
nes baigės įkaitų drama ir skystis
butely ir moters gražios paliko
uošvėm skraidė kaip drugiai
virš pienių jūros sklaidės šis miražas
kai šitoks mažas tu ausy buvai

Mikroskopinės rodyklės devintoji padala padarykime
po stiklą jeigu stiklo dar yra stiklą žemės stiklą
jūros stiklą vėjo ir dangaus jeigu meilė žemažiūrė
stiklas niekad neapgaus tol kol akys ne stiklinės liko
dar bent padala neišeisim iš alinės su alum be ava-
lynės mikroskopo stetoskopo echoskopo jovaly-
nės nes gera tai pagava

MINESOTA

Metrinės pakopos į viršų skrenda ties
pirmu minesotos laipteliu negaiškit vai-
kai gaudykit balandę žiūrėkite kaip
narsiai aš lipu ties devintu nedorėlis
suklupo ties tryliktu našlaujanti dama
išgerto skausmo liejas tyros upės
o neišgerto upė netikra ir alkoholikas
joje neskęsta net jei šios upės žiotys
be krantų atradęs brastą neišvengsi
spąstų nes aš blaivus o prasigėręs tu

(NUO)SPRENDIMAS

Mane prispaudė dangiškos būtybės
mane išdūrė broliškas mesjė šaukiuos
gangrenos iš taurės kartybės kariati-
dės karo korbiuzjė tik vienas ljė
o jau tie kilometrai nė colio nė
per juodymą atgal vėliau čia
susirinks tikri ekspertai lakštingala
nebedainuot negal senyvas kosulys
krenkštimas girdis iš plaučių prarūkytų
degtuku išdegintos ant stalo mirga
širdys ir kaukolės išrėžtos nelaiku

VENANCIJUS

Venancijus ant morų jau nubudo
ir visas lazaretas ėmė kaukt tyliau
vienuoli nepažadink judo gali nema-
lonumų susilaukt venancijus prisiekia
kad omletas su šonine kepta yra
skanus virėjai morgo dovanoja žiedą
o sugulovei auskarus senus sapnų
košmarai dingo daros ankšta ir žemuogių
pievelėje antai su bergmanu jau-
nuolis daro mankštą nes noksta anta-
niniai obuoliai išrauti sakurą nukirs-
ti slyvą išplėšti katei širdį užduotis
ir jei matai venancijų negyvą manyk
kad ir tave ištiks mirtis

Aš atsekiau spalvotą ir slaptingą
fotonų maršą voverių miške ir
grybų karą tokį nedėkingą kad niau-
jas katės perkamos maiše stebėjau maišą
su šunim ir kiškiais kuklus dvasiškis
buvo viename ir laukiau kol jų nuotrau-
kas išryškins bei prirašys verdikto re-
ziumė nevertas pastebėjimas nereikia
žiūrėti pro pirštus jei jų nėra išmoki
sklandžiai elgtis mielas vaike gyvenimas
tai kumpis su dešra nevalgęs nė sekundės
nepabūsi todėl atnešk dar butelius kelis
sriubos ir paskutinį vėjo gūsį kiek beste-
bėtum o vis viena lis

LAUKIMAS

Žinių aš laukiu iš čiukotkos lapių kalbos
išmokęs su žmogaus draugu haskiuku lokiu
vertime kacapų rūkau lyg šamanaudamas
buriu kas speigratyje vyksta atšilimas pašvaistės
ar subtropinė audra neverk sūneli guodžia
karaimas gerai tenai kur nebloga dešra
ir plaukia tyliai širvinta nurimus jai
pritaria taipogi apaščia užkyla šlapime
bilirubinas o iš čiukotkos vis žinių nėra
nes okupavo ją dabar eskimas tad čiukčia
čia ir šoka čia čia čia

PRIE EŽERO

Čiupau bambuką siesartį stebėjau kaip ritasi
paviršiumi banga čiuptuvai gašlūs mirko
ir sūrėjo nuo prakaito lyg moteris nuoga iš
ežero iškilo ežerinis ir ėmė siausti lynai ešeriai
lynojo ir dundėjo ir baugino nuo veido nusiplovė
skaistalai aš dovanojau jam sidabro rožę ugninio
butelį ir tris litus regėjau kaip gigantas apsivožia
gal netrukdys gyventi bent metus ir tuo pačiu buvau
žmogus orkestras vargonininkas kranto siesarties
ir rėžiau lekcijas žuvim jos keistos kerštingai laukia
kablio ir nakties

SKAITYTOJAS

Radau tarp krūmų tekerėjų lietuviš-
kai be nugaros be nugarėlės o norėjau
skaityti pusantros paros deja iš to kas liko
teko praleisti porą valandų gera knyga
kaip daug kas sako tiktai pradžios
jos nerandu todėl dar tampa laisvo laiko
ir keičias viešpaties planai kuris kalbėjo
lūpom vaiko ne viskas vyksta kaip manai
lig bibliotekos metras kelio viena gal
stadija ar dvi tikrai aš negeidžiau moralo
kur tekerėjų surandi norėjau zomšinio
brokato ant barakudos be ausų o vis-
kas gavos patys matot be dostojevskio
gyvenu sudie margieji žolynėliai
sudie rausvieji pazarai atminkit
tą kuri stenėjo bet ištekėjo per vėlai

Kuo skirias melomanas nuo meliono
ko skirias poros tvoros žino tik matyt
sulaukė meilės citramono citrono o melo-
dijos klausyk ji šnara kaip banknotai
bankomato neužderėjęs derlius avižų
ir skirtumo čia jokio nesimato nes
skyriuje policijos gražu postan ateina skyri-
ninkas kviečia patrulį pasiaiškinti
raštu kodėl nuvykęs troboje kai-
miečio nerado jo o išsiuntė paštu

LOPŠINĖ

Va taip pasakė Jonas ir užmovė ant kuolo
varlę geras buvo jis ir jaunas kad pašliju-
si dorovė akių nebadė jam ir nebadys ūla
tekėjo kaip tekėjus pirtį dzūkelis kūrė
šlaistėsi stribai dainavo niekas nenorėjo
mirti o gavosi kažin kaip atbulai nevyk
į medį dievo Jonas sakė ir naują triušį
uždobė šake o uošvė nuplasnojo kaip
plaštakė su nepradėto butelio keke

Turiu faktūrų pilną pluoštą plaustą
ir taip jau neša palanki srovė jei
tarsite kad širdį ir suskausta
žiūrėkit ten apuokas ten drevė drevi-
nis tupi kerpasi eilinis plikai statu-
tas liepia pareiga o prie faktūrų
renkasi elitas pačiupinėt išgert yra
už ką mergaitės kelnes maunasi
per galvą per jaunos kad galėtumei
vartot ir vietoj sekso tenka rinktis
chalvą su sąlyga dar kartą pakartot
neduosiu ot drevėj drevinis klykia purve
purvinis purvina batus sakykit jei su-
tiksite jaunikį kad dulkinot jo draugę
tris kartus

RECIDYVAS

Labiausiai įžvelgiamas paukštis musė
labiausiai geidžiamas objektas tu tiek
nusilabinęs kad nepražūsi todėl siun-
čiu aš tau labų dienų telegrafu kuris
jau nebeveikia išdūręs brailio rašto
skylutes ant lakšto asbesto ir pirmą
snaigę iš mūs pirmos nevykusios nakties nelauktas
pasimatymas nevyksta o musė rėžiasi
smagiai stiklan ir smegenis atmušusi
supyksta kad skausmas jai o visas kaifas
man

BIRŽA

Įsiterpiau kažkaip į biznio planą ir ėmė
man ryškėt nauja prasmė kurios prasmė
kad žmonės negyvena
o tas kuris gyvena ne mėmė o biznis toks
ne pirkti ir parduoti ne keisti verslą o
nusivalyt į kilimėlį šefo batą juodą
prieš tai gražiai suspėjus pridaryt
mentus iškviesti ir nuspaust skambutį pasa-
kius kad šventovė biznio sprogs ir pasisteng-
ti tuo metu nebūti kai visos akcijos pro
langus šoks

GAMYBINIS

Perkūnija birželio raidės tvieskia
gamykloj padangų ir pavarų neverk mieloji
paliūdėsim dviese toks oras kad kilminga
ir oru taip kvepia mazutu nauja suknelė
nupirksiu kitą pernai o gal ryt matai
jauni beržai jau galvas kelia o jaunes-
nių nespėjau padaryt įspėki brolį girios
flango kėkštą kad nejuokautų
kaip per vestuves jam palikau agurkų
pilną lėkštę o lėkštas sąmojis ausis nules
nulinksta kaip berniukui samojedų
ne vien tik jos dar nosis varva vis ga-
myklą uždarysim vienos bėdos
tačiau kokia turtinga patirtis

Lietus įkalino mane už borto laiva-
virvėn įkibęs aš plaukiau su kreise-
riu į kreicerio sonatą apasionatos
plaukė atokiau ledinėm ledjūrėm pas
baltą mešką nešaltas buvo vien tiktai
vanduo kurį pajunta atidaręs fliažką
senasis alkoholikas ruduo bet šiaip
jau marios buvo lig pakaušio o ligi
kelių rūtos žėlė tik kalbėk kalbėk
o jas tikrai pašiaušiu sventickai stra-
divarijaus klausyk jis gieda kad net
šniaukšdamas taboką tu mokai ketvir-
tokus šeštokų kad taip toliau gyvent neap-
simoka o ypačiai netekusiems šaknų

LIONIA

Ant akinių emulsijos galonai ir
tonos nenuplaunamų dažų užsidedu
juos mano parmazonai ir gėda jums
o man vis tiek gražu chromuotas belgas
vario sūrį varo kiti dar švedai kemša
salotas melsvas tartum akacijos prie
dvaro ir nikeliuota rusė ne bet kas
primadona sudužusio teatro gerai
pasaulį daro akiniai bet padaryti
aš tave norėčiau seniai jau man
į akį įkritai tėškeis kaip mašalas
į purvo vonią apakindama blizgesiu
druskas tad tegyvuoja zalcburgas
ir Lionia o man seniai jau laikas
pas mergas

PILIGRIMYSTĖ

Mokėjau mekon nukeliauti mokėjau mo-
kesčius kelių pagalvės mokestį
papjauti mokėjau jautį arba
du ir mokiau mokinių netekęs aš
anūkus jų subtiliai kaip retkarčiais aplen-
kus meką į romą nuveda keliai

KRITIKĖ

Tai būtų Šiaurė akimis Pietų nakties šešėliai
edelveisuos tūno ir nuo galybės sniego praš-
matnu baltosios lokės kailiniams ant kūno
mulatės kurią dulkint palengva kaip kilimą
dujokaukės nereikia ji nuolat keičia spalvą
tai žalsva kai dvylika tai mėlyna kaip
snaigė per pusryčius o uždega žvakes au-
tomobilių kaip per pakasynas ir žvakė
pasternako neužges lange kuriam neži-
nomas kaimynas šveicaras rusakalbis per
mišias užbliauna garsiai gospodi pamiluj
o aš rašau eiles o man tai kas eilinį
kart eiliuoju savo stiliuj šiek tiek jau
atpažįstamam antai jaunoji kritikė
vėl pasikorė netinka monografijai manai
netiks į šliūbą netikram altoriuj o baž-
nyčia šita vėsi gera erdvė tokia kad
kupolu užvožus nemokama žvaigždynų
elektra per kiaurą naktį linksminasi dožai

Gagarinas šaunus vyrukas buvo
pradūrė skylę išlėkė bemat erdvė-
laiviu kitu o sako žuvo ir nusikeikia
riebiai jo....mat matronos taip
aukštai nebepastojo pastoliai griuvo
kosmosui baba nenoriu būti gangste-
riu brangioji vadybininkas tai kita kal-
ba kiti laikai ir nieks sakyt nedrįsta
kad blogesni kol doleris žaliuos ant
medžio pinigų ir šaunūs driskiai bėgs
paskui laimės gurkšnį iš paskos

ŠANKINIMAS

Giedrėja rytuose tamsu majamy
šerifas ir šamanas žvakutes degiot vos
spėja prisiminęs mamą aš nežadu šio
pobūvio pratęst mama visur kur veda
mano kojos ir prieky ir šalia ir viduje
žvaigždutės neužgesdamos liepsnoja
dar vieno seno tipo širdyje tipažas įprastas
vaidint vaikiną prisipažinti esant brutaliu
ne brunetu o šatenu šankinant šanchajaus
butelį išbūt kvailiu vėl dovanojant da-
mai serenadą aplenkiant ir greitosios
sirenas pratęsus įprastinę promenadą
plytelėmis betono į žvaigždes

TURINYS

PRAGARAS

SKAISTYKLA

ROJUS

Patackas, Gintaras
Pa358
Mažoji dieviškoji Co: poema / Gintaras Patackas. – Vilnius:
Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla, 2013. – 104 p.
ISBN 978-9986-39-765-6
Nauja žinomo poeto poema. Dantės „Dieviškosios komedijos“
klasikinė eilutė „aš atsidūriau miško tankmėje“ perkeliama į šiuolaikinės
sąmonės vaizdus, nulemtus klaidinančios nūdienio gyvenimo tankmės.
Pasirinktą kelią autorius suvokia kaip sąmoningą *miksą*, sąlygotą laiko,
įvykių, išgyvenimų. Šis pasirinkimas paveikęs ir eilėdarą.
UDK 821.172-1

GINTARAS PATACKAS

MAŽOJI DIEVIŠKOJI CO

Poema

Autoriaus redakcija
Dailininkas Mikalojus Povilas Vilutis
Korektorė Virginija Savickienė
Maketavo Dalia Kavaliūnaitė

2013 07 09. 1,7 leidyb. apsk. l. 902-oji leidyklos knyga.
Išleido Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla,
K. Sirvydo 6, LT-01101 Vilnius.
www.rsleidykla.lt / info@rsleidykla.lt
Spausdino UAB „Petro ofsetas“,
Savanorių pr. 174D, LT-03153 Vilnius.